

Νηστεία από τροφές και από συνήθειες

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1PKfgga>]

δ) «Γιατί την εβδομάδα της Τυρινής επιτρέπονται τα γαλακτοκομικά προϊόντα και όχι το κρέας, επιτρέπονται τα αυγά και όχι το κοτόπουλο; Ή γιατί τη Μ. Τεσσαρακοστή δεν τρώμε ψάρια και τρώμε τα θαλασσινά και το χαβιάρι, ή στην ξηροφαγία τρώμε ελιές και όχι λάδι;»

Είναι μία συνηθισμένη απορία και ένσταση, όμως για την εκκλησία υπάρχουν άλλα κριτήρια: Η θρεπτική αξία, η γευστική, η ποσότητα, η ποιότητα. Εύστοχη απάντηση στο ερώτημα δίνει ο άγιος Αθανάσιος ο Πάριος. Γράφει σ' ένα γιατρό: «Κατηγορείς τον φίλο σου επειδή την εβδομάδα της Τυρινής τρώγει αυγά δεν τρώγει όμως την κότταν που γεννά τα αυγά... Αλλά ποια σύγκρισις ημπορεί να γίνει μεταξύ του αυγού, που δεν είναι ζώο και της κόττας, που είναι ζώον; Το αυγό είναι πολύ κατώτερον από την όρνιθα. Και ως απόδειξη επικαλούμαι την ιδικήν σας γνώμην, δηλαδή την γνώμην των ιατρών. Εις όσους είναι άρρωστοι και αρχίζουν να εισέρχονται εις το στάδιον της αναρρώσεως ορίζετε ως τροφή τα μικρά και τρυφερά κοτόπουλα και όχι μίαν μεστωμένην όρνιθα.

Διά ποιον λόγον το κάμνετε αυτό; Διότι, λέγετε, το παχύ και λιπαρόν φαγητόν θα βλάψει αυτόν που τώρα αρχίζει να συνέρχεται από την ασθένειά του, επειδή ο στόμαχός του δεν έχει ακόμη την δύναμιν να δεχθή και να χωνέψει βαρείας τροφάς. Αφού λοιπόν υπάρχει διαφορά μεταξύ μικρού κοτόπουλου και μεγάλης κόττας και το κοτόπουλον είναι ως τροφή, πολύ κατώτερον εις δύναμιν από την κότταν και ουδείς γιατρός είπε ποτέ ότι αυγό, κοτόπουλον, κόττα είναι όμοια τροφή και έξ ίσου κατάλληλος διά τους ασθενείς, δεν είναι φανερόν ότι ανοήτως μας κατηγορούν διατί τρώγομεν αυγά και όχι όρνιθας;... Μας κατηγορούν ακόμη διατί τρώγομεν ελαίας, όχι όμως και έλαιον, ενώ μέσα εις τας ελαίας υπάρχει έλαιον. Αλλά και μέσα εις τα σταφύλια υπάρχει οίνος. Όσα όμως σταφύλια και αν φάγωμεν δεν πρόκειται να μεθύσωμεν, το πολύ – πολύ να βαρυστομαχιάσωμεν...».

Άλλωστε οι ελιές αποτελούν ξηροφαγία. Τρώγονται, δηλαδή, ως καρπός με ψωμί και ξηρούς καρπούς σε περίοδο αυστηράς νηστείας, ενώ το λάδι αφορά τα φαγητά -πολυάριθμα και νοστιμότατα- που παρασκευάζονται με το λάδι. Για τα πανάκριβα θαλασσινά και το χαβιάρι δεν θα μπορούσε κανείς να κάνει λόγο. Αποτελούν παρωδία νηστείας.

Νηστεία και Θεία Κοινωνία

Για τους περισσότερους χριστιανούς η νηστεία συνδέεται άμεσα με την Θ. Κοινωνία. Πιστεύουν λαθεμένα πως οι μεγάλες νηστείες έχουν θεσπιστεί για την Θ.

Κοινωνία. Άλλοι λένε: «Εγώ δεν κοινωνώ αν δεν νηστέψω 20 μέρες, 40 μέρες». Άλλοι αναρωτιούνται: «Δεν κράτησα όλη την νηστεία, άραγε επιτρέπεται να κοινωνήσω;» Κάποιοι άλλοι, έχουν δυσκολίες στις διαπροσωπικές τους σχέσεις, κρατούν μίσση και κακίες, αλλά τηρούν όλες τις νηστείες και έχουν την απαίτηση να κοινωνήσουν. Όταν ο πνευματικός τους παροτρύνει να συμφιλιωθούν πρώτα με τον συνάνθρωπό τους και μετά να κοινωνήσουν, τους φαίνεται παράξενο. Δεν το δέχονται. «Μα γιατί, αντιτείνουν, αφού νήστεψα!». Μία άλλη ομάδα ανθρώπων κοινωνούν π.χ. τη Μεγάλη Πέμπτη κι έπειτα καταλύουν τη νηστεία. Αν τους ρωτήσει κανείς απαντούν: «Νήστεψα τρεις μέρες και κοινωνήσα. Ποιός ο λόγος να συνεχίζω τη νηστεία;» Και χωρίς ενδοιασμό καταλύουν κρέας ακόμη και τη Μεγάλη Παρασκευή!

Όλ' αυτά και άλλα πολλά δείχνουν σε πόση σύγχυση βρίσκονται οι χριστιανοί και πόση άγνοια έχουν. Η νηστεία, όπως είδαμε, έχει άλλο σκοπό. Δεν μπορούμε να την χρησιμοποιούμε ως πρόφαση για τη συμμετοχή μας ή όχι στη Θ. Κοινωνία. Αν και δεν αναφέρεται πουθενά νηστεία πριν τη Θ. Κοινωνία, έχει επικρατήσει ως ευσεβής συνήθεια, που βοηθάει στην προετοιμασία. Όμως στο στάδιο της προετοιμασίας για τη συμμετοχή μας στο μυστήριο των μυστηρίων, τη Θ. Ευχαριστία, υπάρχουν πολύ σοβαρότερα πράγματα που πρέπει να κάνει κανείς, όπως η συμφιλίωση με τους άλλους, η προσευχή, η μελέτη της Αγίας Γραφής και πνευματικών αναγνωσμάτων, η εντονότερη αγωνιστική προσπάθεια, η νηστεία της διασκέδασης, της τηλεόρασης, του θεάματος, της μουσικής, γενικά των οπτικοακουστικών μέσων και όλων εκείνων των κοσμικών πραγμάτων και ευκαιριών που μας προσφέρει αφειδώς η υλιστική εποχή μας, προσπαθώντας να μας εκμαυλίσει και να μας οδηγήσει μακριά από τον ζώντα Θεό. Βλέπουμε επομένως πως η νηστεία έχει μεγάλο πλάτος και βάθος και δεν περιορίζεται μονάχα στη χύτρα μας. Και η προετοιμασία για την Θ. Κοινωνία απαιτεί νηστεία σε πολύ περισσότερες «τροφές», ανθυγιεινές για την ψυχή μας, που αντί να την τρέφουν την ατροφούν.

[Συνεχίζεται]